

Vendalsangen

*Melodi: Barndommens land - Benny Andersen
Tekst: Betty Holm
skrevet til foreningens 40års jubilæum
+ tillæg af 3 vers ved foreningens 50års jubilæum*

Langt mod nordvest
på et sted med blæst,
men også solskin og varme,
Vendal vi elsker din charme,
Her hvor vor sjæl finder ro
vil vi bo.

Her gik der før,
bondemandens køer.
De kunne udsynet nyde,
nu det os andre kan fryde.
Limfjordens bakkede land,
fjordens vand.

Minder vi har,
om den tid der var.
Da der kom velstand til landet,
folk ville gerne til vandet.
Finde det skønneste sted,
slå sig ned.

Sti eller vej,
var der ikke – nej!
Telt kunne bruges på grunden,
ja, man begyndte fra bunden.
Alle som én – pioner,
var man her.

Årene går,
mange glæder får.
Vi her hver eneste sommer,
dejligt når foråret kommer.
Vi lufter ud, lukker op –
sol på krop

Dagen er ny,
skøn er morgengry.
Fuglene kvidrer i hækken,
dyrene kommer til bækken.
Harene leger tagfat,
efter nat.

Himlen er blå,
sommer skyer på.
Solen den glitrer i vandet,
børnene leger i sandet.
Se, der er bygget et slot –
det er flot.

Sejlet er sat,
nu ta`r vinden fat.
Blikket mod bugten sig vender,
nyder det syn, som vi kender.
Dog så forskelligt det ses,
aldrig ens.

Solnedgangs stund,
nu går den til blund.
Putter sig under sin dyne,
er ikke mere til syne.
Himlen har farve og glød –
lue – rød.

Bølgernes brus,
storm og regnvejrs sus.
Efterårsdage der kommer,
så er det slut, med den sommer.
Vendal – det er årets gang.
Vinter lang.

Dagen i dag
En forsinket sag
Alla var gået i dvale
Nu er vi fri for den plage
Et jubilæum - hvor flot
alt er godt.

Dage der gik
Et tilbageblik
Afsked vi har måttet tage
Men, vi er mange tilbage
Nye folk blandt vi os ser
være her

Halvt hundred`år
Vi det knap forstår
Ny skal der festet på dagen
Sammenhold her er jo sagen
Vendal et leve skal ha`
HØJT HURRA